

eller noget som helst, og derfor synes jeg, at man burde overveje at opstille pavilloner eller noget andet de steder for at sikre, at de forhold er i orden.

Men det, jeg egentlig ville fokusere på, var det med fodlænkerne. Jeg synes, det er væsentligt at holde fast i, at vi altså her taler om, at man netop fokuserer på de familier, hvor der er børn involveret. I et socialt system ved man godt, hvem der er enlige forsørgere, og hvem der ikke er, så den afgrænsning kan man roligt regne med kan overføres. Men det, der er spørgsmålet her, er, om ikke man bør gøre noget særskilt for de børn, eventuelt som et forsøg, og altså ikke generelt lempe reglerne om fodlænker.

Kl. 17:05

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 17:05

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, det ville være problematisk at lovgive særskilt liberalt, på baggrund af at nogle, som har begået kriminalitet, har børn. Vi skal sikre os, at børnene hele tiden har relation til forældrene, og det gør kriminalforsorgen hele tiden en ihærdig indsats for, men man skal jo ikke kunne slippe billigere og mere lempeligt, fordi man har børn. Vi skal bare sørge for, at det ikke går ud over børnene, at forældrene har været så letsindige – og tåbelige, vil jeg sige rent ud – at begå kriminalitet. Så derfor er det vigtigt, at man på institutionerne har mulighed for at være sammen med sine børn. Det er der forskellige initiativer til, der er ting i gang, og der foregår nogle ting, men jeg har ikke nogen planer om at ændre på længden af fodlænkeafsoning i Danmark i forhold til de gældende regler.

Kl. 17:06

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:06

Morten Østergaard (RV):

Nej, det sidste fremgik jo af besvarelsen. Men jeg synes bare alligevel, at man er nødt til at holde lidt fast i, at der jo er kæmpe forskel på, om det er en enlig forsørger – altså set fra barnets side – og den enlige forsørger kommer i fængsel eller det er den ene af to forældre, som barnet har eller kan få ophold hos. Det gør jo en kæmpe forskel. Og det, som justitsministeren jo i hvert fald er nødt til at forholde sig til, er, at det her jo er nogle børn, som er i stor risiko for selv at blive kriminelle. For vi ved, at der er en overrisiko for børn af kriminelle.

Derfor må man jo sige, at her handler det sådan set ikke om at give folk rabat, fordi de har børn. Det handler om at tage udgangspunkt i barnets tarv, at tage udgangspunkt i, at barnet jo ikke har bedt sine forældre om at begå kriminalitet, og om, at man derfor kunne sikre en fodlænkestraf, som vi åbenbart alle sammen synes er rimelig nok og er egnet som straf, og bruge den i udvidet grad, når det drejer sig om børn af enlige forsørgere. Det vil jeg bare appellere til at man overvejer, ikke for de kriminelles skyld, men for de børns skyld, som er efterladt helt alene hjemme.

Kl. 17:07

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 17:07

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen børn med enlige forsørgere kan jo også godt opleve, at deres forældre har elektronisk fodlænke på. Der gælder bare de samme regler for alle mennesker i det her samfund, uanset om de har børn eller ej. Vi kan ikke have et system, hvor man straffer lempeligere og har nogle andre regler for enlige forsørgere i forhold til den hårde kriminalitet, de så har begået, hvis de ikke engang er omfattet af den her ordning, hvor vi jo efterhånden har taget ret mange med. Hvis man får over 3 måneders fængsel i det her samfund, har man begået sådan rimelig hård kriminalitet, og der synes jeg ikke at man sådan kan få særregler.

Vi kigger hele tiden på, hvad man kan gøre, og jeg synes, at kriminalforsorgen gør utrolig meget for at tage hensyn til børnene, ikke forældrene. Dem er jeg for at sige det rent ud ligeglad med, når de har tilladt sig at begå kriminalitet, samtidig med at de har børn. Men vi skal tage hensyn til børnene og de unge, og der gør kriminalforsorgen rigtig, rigtig meget.

Kl. 17:08

Formanden:

Så er det fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 17:08

Meta Fuglsang (SF):

Tak til ministeren for besvarelsen i det indledende indlæg. Den besvarelse, som ministeren har givet her, tager jo meget udgangspunkt i den, der er straffet, altså den kriminelle, men hvis man vender det om og tager udgangspunkt i barnet og barnets behov, er ministeren så tilfreds med de muligheder, der er for at varetage barnets behov med de ordninger, vi har nu? Og ser